

Wzmocnienie kontroli na granicach zewnętrznych

Kontrole na granicach zewnętrznych są kluczem do zapewnienia odpowiedniej swobody przemieszczania się i bezpieczeństwa w strefie Schengen. Unia Europejska, stanąwszy w obliczu zagrożeń w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego (szczególnie z uwagi na wzrost liczby ataków terrorystycznych i zagrożeń ze strony „zagranicznych bojowników”, z których wielu jest obywatelami UE korzystającymi z prawa do swobodnego przemieszczania się), jest zdecydowana jeszcze bardziej wzmocnić kontrole granic zewnętrznych. Parlament Europejski ma podczas lutowej sesji plenarnej głosować nad porozumieniem trójstronnym w sprawie wniosku mającego na celu zapewnienie systematycznego kontrolowania obywateli Unii przekraczających zewnętrzne granice UE z wykorzystaniem odpowiednich baz danych.

Kontekst

[Szacuje się](#), że ponad 4 000 obywateli UE wyjechało do stref ogarniętych konfliktami i przyłączyło się do grup terrorystycznych, takich jak ISIL/Da'esh. W czerwcu 2015 r. Komisja Europejska przygotowała pierwszy zestaw wspólnych wskaźników ryzyka dotyczących „zagranicznych bojowników”, aby zapobiegać podejmowaniu przez nich podróży do i ze stref konfliktów i wykrywać takie podróże oraz zapobiegać późniejszemu udziałowi takich osób w atakach terrorystycznych w Europie i wykrywać taki udział. W następstwie ataków terrorystycznych, które miały miejsce w Paryżu w listopadzie 2015 r., w dniu 20 listopada 2015 r. Rada [wezwała](#) Komisję do przedłożenia wniosku w sprawie ukierunkowanej modyfikacji kodeksu granicznego Schengen, aby zapewnić obowiązkowe kontrole obywateli Unii na granicach zewnętrznych UE.

Wniosek Komisji Europejskiej

W dniu 15 grudnia 2015 r. Komisja przedstawiła [wniosek](#) dotyczący *rozporządzenia* zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 562/2006 ([kodeks graniczny Schengen](#)) *w odniesieniu do wzmocnienia kontroli z wykorzystaniem odpowiednich baz danych na granicach zewnętrznych*. Celem wniosku jest wprowadzenie obowiązkowych systematycznych kontroli osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy przepisów UE (obywatele Unii i członkowie ich rodzin, którzy nie są obywatelami Unii) przy przekraczaniu przez nie zewnętrznych granic lądowych, morskich i powietrznych. Osoby te byłyby poddawane kontroli polegającej na weryfikacji ich danych w bazach danych, takie jak baza danych Interpolu zawierająca dane skradzionych lub utraconych dokumentów podróży ([SLTD](#)) i baza danych systemu informacyjnego Schengen ([SIS](#)), w celu zweryfikowania ich prawdziwej tożsamości i sprawdzenia, czy nie stanowią zagrożenia dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego. We wniosku dokonano rozróżnienia między zewnętrznymi granicami powietrznymi i innymi granicami zewnętrznymi, aby uwzględnić różnice w przepływie pasażerów i infrastrukturze. Jeśli systematyczna kontrola miałaby nieproporcjonalny wpływ na ciągłość ruchu na granicy, państwa członkowskie mogłyby realizować tylko ukierunkowane kontrole na granicach lądowych i morskich (ale nie na granicach powietrznych), pod warunkiem że nie zwiększy to zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, stosunków międzynarodowych państw członkowskich lub zagrożenia dla zdrowia publicznego. We wniosku podkreślono potrzebę weryfikacji identyfikatorów biometrycznych zamieszczonych w paszportach, takich jak odciski palców lub wizerunek twarzy, w każdym przypadku, gdy tożsamość danej osoby jest wątpliwa. We wniosku wprowadzono też obowiązek kontrolowania na podstawie baz danych wszystkich obywateli państw trzecich wyjeżdżających z UE, aby zapewnić, że nie stanowią oni zagrożenia dla bezpieczeństwa.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

W dniu 21 czerwca 2016 r. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) przyjęła swoje [sprawozdanie](#) w sprawie wniosku. Następnie podczas rozmów trójstronnych Parlament i Rada osiągnęły w dniu 5 grudnia 2016 r. [kompromisowe porozumienie](#) dotyczące projektu rozporządzenia. Zgodnie z porozumieniem państwa członkowskie powinny przy przeprowadzaniu kontroli w pełni korzystać z odpowiednich baz danych UE oraz baz danych Interpolu i krajowych baz danych. Na skutek nalegań Parlamentu instytucje ustaliły, że w przypadku zbyt dużych opóźnień na granicach państwa członkowskie będą mogły stosować ukierunkowane kontrole również na granicach powietrznych: portom lotniczym przysługiwałby sześciomiesięczny okres przejściowy na dostosowanie infrastruktury. Okres ten może zostać wydłużony maksymalnie o 18 miesięcy w przypadku gdy ze względu na trudności infrastrukturalne potrzeba jest więcej czasu na dostosowania umożliwiające systematyczne sprawdzanie w bazach danych bez nieproporcjonalnego spowolnienia płynności ruchu. Tekst kompromisowy zostanie poddany pod głosowanie podczas lutowej sesji plenarnej.

Pierwsze czytanie: [2015/0307](#) (COD); Komisja przedmiotowo właściwa: LIBE; Sprawozdawczyni: Monica Macovei, ECR, Rumunia

